

Overzicht van de bestanden

Dit bestand [\[20210316\] Joe Nielissen en Zuster Veronica](#) is één deel van de verslaglegging over de familie Akkermans en Nielissen. Het behandelt de gereconstrueerde levensloop van Joe Nielissen in Nederland en Canada.

In bestand [\[19331129\] grondbeginselen van erfrecht](#) vindt u informatie over het erfrecht van destijds, want het vermoeden bestaat dat het erfrecht niet volgens de geldende regels is afgehandeld en in bestand [\[20210318\] bezittingen Jozef Akkermans](#) de verkopen van landbouwproducten en vee.

Het bestand [\[19400306\] Reizen in oorlogstijd](#) behandelt de belevenissen van Zuster Veronica in de missie in Belgisch Congo.

Het bestand [\[20210210\] Nielissen-Akkermans](#) bevat de berichten over beide families.

Het bestand [\[20210204\] Nielissen](#) is een verzamelbestand met 5 kolommen waarbij de hierboven gegeven informatie eveneens is opgeslagen. Tevens de correspondentie met C. Nielissen en enige instanties.

De dertien kinderen Akkermans

13- 23 september 1912 geboren Petrus Mathijs [Jeu] Akkermans, (moeder Anna Lenders) te Houthem

5 februari 1939 huwelijk van [Petrus Mathijs Akkermans](#) met Maria Anthonetha Steins, weduwe van Joannes Alouisius Akkermans

27 maart 1944 M. Akkermans-Steins en kinderen

30 oktober 1976 overlijden van Petrus Mathijs Akkermans te Wijnandsrade, echtgenoot van Maria Antoinetta Steins

12- 11 december 1910 geboren Joanna [Johanna] Hubertina Akkermans te Houthem

25 november 1931 Asten. Ingekomen: J.H. Akkermans, relig. van Wijnandsrade.

4 oktober 1936 Eeuwige geloften

27 maart 1944 Eerw. Zuster Veronica

6 juni 1953 diploma huishoudkunde (België)

9 september 1955 tot 24 september 1956 Asten

14 september 1956 diploma Koloniale school

24 september 1956 tot 31 december 1960 Berchem (Antw.) Overste

7 mei 1957 Getuigenis ?oo?pel (België)

31 december 1960 tot 8 juni 1963 Moergestel Overste

15 juli 1961 catechist

8 juni 1963 tot 17 december 1963 Asten Congo Missie-overste

17 december 1963 tot 8 september 1964 Congo Djolu

8 september 1964 tot 26 oktober 1964 Asten

26 oktober 1964 tot 26 maart 1966 Noorwegen Oslo Overste

24 juni 1965 Rissi???

26 maart 1966 tot 7 april 1966 Asten

7 april 1966 tot 21 juli 1967 Noorwegen Oslo Kapittel aug. '6

21 juli 1967 tot 9 juni 1969 Asten

16 augustus 1967 zwemproef

9 juni 1969 Donk overste

14 februari 1971 Groningen Mgr. Nierm. Stich.

16 mei 1984 tot juni 1984 Noorwegen - Groningen vervangen

maart 1992 Asten

4 maart 1999 overleden Johanna Hubertina Akkermans, Zuster Veronica, te Asten

11- 2 december 1909 geboren Johanna Akkermans te Houthem (overleden na 1 dag)

10- 7 mei 1908 geboren Anna Maria Hubertina [Anna] Akkermans te Houthem

26 januari 1937 huwelijk van [Anna Maria Hubertina Akkermans](#) met Joannes

Wilhelmus Rietra uit Hulsberg

27 maart 1944 Retrae Akkermans en kinderen [=Rietra]

9- 7 september 1906 geboren Joannes Jagues [Jacques] Akkermans te Houthem

29 januari 1935 WAARSCHUWING Schulden door mijn zoon [Jacques Akkermans](#) gemaakt, worden door mij niet betaald. JOZEF AKKERMANS, Wijnandsrade.

huwelijk met Käthe Luise Ehlert

27 maart 1944 Jac. Akkermans

3 april 1966 overlijden Joannes Jacques Akkermans te Sittard

8- 27 januari 1905 geboren Maria Wilhelmina Akkermans te Houthem

27 maart 1944 Eerw. Zuster Albana

7- 28 juni 1903 geboren Maria Josephina [Fien] Akkermans te Houthem

8 augustus 1930 VENLO. Gevestigde personen. Akkermans M. J. (RK) dienstbode Herungerweg 143 van Wijnandsrade; [familie van Wylick]

??? huwelijk van [Maria Josephina Akkermans](#) met Joseph Hubertus Maria van Oppen

27 maart 1944 Van Oppen-Akkermans en kinderen

5 oktober 1980 overlijden van Maria Josephina Akkermans

6- 13 februari 1902 geboren Maria Antoinetta Akkermans te Houthem

16 april 1926 huwelijk [Maria Antoinetta Akkermans](#) met Hermanus Hubertus Thijssen

- te Beesel
 27 maart 1944 H. Thijssen-Akkermans en kinderen
 1 augustus 1971 overlijden van Maria Antoinetta Akkermans, weduwe van Henricus Hubertus Thijssen
- 5- 7 oktober 1900 geboren Joannes Alouisius [Jan] Akkermans te Houthem
 31 augustus 1931 huwelijk Joannes Alousius Akkermans met Maria Anthonetha [Anthonetta] Steins te Wijnandsrade
 19 augustus 1936 overlijden van Joannes Alouisius Akkermans
- 4- 2 augustus 1899 geboren Joanna Wilhelmina Antonia Akkermans te Houthem
 Amsterdam, O.L.V.G., 1e Oosterparkstraat 179 13-11-1923
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 15-05-1926
 Breda, St. Laurens Ziekenhuis (Ginneken), Ulvenhoutselaan 13 15-11-1926
 Maastricht, St. Servatiushuis, Henric van Veldekeplein 22 22-12-1926
 Maastricht, XII Apostelen, Bogaardenstraat 1a - 1b 12-05-1928
 Maastricht, ziekenhuis Calvariënberg, Abtstraat 816-01-1930
 Groesbeek, Sanatorium/Klooster Dekkerswald, Nijmeegsebaan 31 02-01-1933
 Wijk aan Zee, Heliomare sanatorium, Relweg 51 23-05-1938
 Rijckholt, Huize Immaculata, Voerenweg 17 17-05-1940
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 22-11-1940
 Den Haag, Spoorwijk, 05-10-1942
 Lottum, St. Jozefoord, Hoofdstraat 26 18-11-1946
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 05-01-1948
 Nieuwenhagen, St. Jozef Stichting, Kerkstraat 27 17-10-1949
 Nieuwenhagerheide, Maria-Oord, Landgraaf 24 17-04-1950
 Wijk aan Zee, Heliomare sanatorium, Relweg 51 19-09-1955
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 17-10-1955
 02-02-1956 Exclaustratie
 Rijckholt, Huize Immaculata, Voerenweg 17 16-05-1956
 Valkenswaard, St. Carolus Stichting, Oranje Nassaustraat 8 22-05-1956
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 14-07-1960
 Den Haag, Mariaburcht, Troelstrakade 787 16-08-1960
 Maastricht, Moederhuis, St. Servaasklooster 14 26-08-1963
 06-08-1966 Voor een half jaar naar huis [mogelijk naar Canada?]
 Maastricht, Carolusconvent, St. Servaasklooster 14 06-02-1967
 Valkenswaard, St. Carolus Stichting, Oranje Nassaustraat 8 28-04-1967
 Maastricht, Carolusconvent, St. Servaasklooster 14 01-05-1968
 27 maart 1944 Thonia Akkermans
- 3- 2 augustus 1899 geboren Joannes Leonardus Akkermans te Houthem
 27 maart 1944 Leon Akkermans
 4 november 1955 overleden Joannes Leonardus Akkermans te Maastricht
- 2- 11 februari 1898 geboren Maria Anna Philippina Akkermans te Houthem
 13 november 1925 huwelijk Maria Anna Philippina Akkermans met Paul Gústav Steegh te Arcen en Velden
 27 maart 1944 P. Steegs-Akkermans en kinderen [=Steegh]
 8 augustus 1977 overlijden van Maria Anna Philippina Akkermans, weduwe van Paul Gústav Steegh
- 1- 24 februari 1897 geboren Maria Catharina Akkermans te Houthem
 10 april 1925 huwelijk Maria Catharina Akkermans met Jacobus Hendrikus Nielissen (5 augustus 1893) te Beesel
 27 maart 1944 Jac. Nelissen-Akkermans [=Nielissen] en kinderen
- 0- 6 juni 1896 huwelijk Hendrikus Josephus Akkermans en Maria Anna Genders te Meerssen

Een deel van de lezers van het dit stuk zijn wellicht al op de hoogte van de zoektocht die Cathy Nielissen vanuit Canada maakt naar het verleden in Nederland van haar vader Joe Nielissen, die als jongvolwassene naar Nieuw Zeeland (uitgeschreven op 7 januari 1952, paspoort 131619 geldig tot 20 oktober 1952) en daarna naar Canada emigreerde. Zijn opvoedouders waren rond 1953 al neergestreken in Canada en hun zoon voegde zich bij hen vanuit Nieuw Zeeland. Eigenaardig is dat ongeveer tezelfdertijd Zuster Veronica - over wie het hier gaat -

[19 januari 2019] I am looking for information about Zuster Veronica. She was born December 11, 1910 in Houthem and died on March 4, 1999 in Asten. Her name was Johanna Hubertina Akkermans. I am searching for information about the lady herself, not the missions. I am hoping to find someone that knew her or about her. I will be more than happy to disclose my reasons as to why to anyone with knowledge. This is very important to me to know the woman she was. The only thing I can tell you is that her parents were Josephus Akkermans (farmer) and Maria Anna Genders. She was born in the south of the Netherlands in a small village (rural surroundings). Her parents (full name was Hendrikus Josephus A.) got married at Meerssen 06-06-1896.

Bezittingen van Hendrikus Josephus Akkermans te Houthem, Velden en Wijnandsrade

Het echtpaar Hendrikus Josephus Akkermans en Maria Anna Genders woonden rond 1900 tot 1917 te

als zuster terugkeerde van de missie in Belgisch Congo.

My father moved to New Zealand to start a new life away from the family. He never went back to the Netherlands. He kept his search secret until he became ill.

De jeugdijaren van Joe in Nederland blijken een aaneenschakeling te zijn van vervalsingen, geheimzinnigheden en wanorde. My father was not treated well. He was abused, used only to work the farm and lived in the loft of the barn.

He told me that he had a different mother who loved him very much. He lived somewhere and was cared for. He never went to school, he had tutors. Also, that he had a horse, a black Arabian stallion, named Max. His mother was young, pretty, with long blond curly hair. Something happened, she died. There was never a mention of any father. He said this is when he was sent away to live with the Nielissen/Akkermans family in Velden. He said he arrived with suitcases. They took everything away from him. He managed to save one photo.

My father told me that he himself helped to chose him [his] name. He chose Jozef to remind himself of a most horrible man. I now think that horrible man was Hendrikus Josephus Akkermans. My father said he was like Stalin. What little I put together from this my father might have been 7 to 9 years of age when he went to live there, if his story was factual.

Also, my father told me that after the war a man came to retrieve him. A man that was his uncle. But Maria Catharina Akkermans/Nielissen would not let him go. Jacobus Hendrikus Nielissen said to let him go, but Maria Catharina was the head of the family and made all decisions. I have never been able to find a clue to who this man was, but it is possible he was from another country.

G) The only mention of Maria Anna Genders my father ever made is that she beat him, never treated him well.

Het bovenstaande zou betrekking kunnen hebben op de Duitser Paul Gustav Steegh die een half jaar (13 november 1925) na J.H. Nielissen (10 april 1925) met ook een vrouwelijke Akkermans trouwde. Hij was dus een oom van Joe Nielissen. De vrouw met krulhaar zou dan Maria Anna Philippina Akkermans geweest kunnen zijn. Maar zij is niet jong gestorven. Duidelijk is overigens dat dit soort uitspraken gewone leugens waren, verteld aan een klein kind. Een Paul Steegh woonde volgens een krantenbericht in De Zuid-Willemsvaart van 24 mei 1919 in Velden.

Op Joe's persoonskaart staan als woonadressen: ARCEN ca C 267 en vanaf 7 april 1943 PB 2656 (ik denk dat dat het nummer was van zijn persoonsbewijs). Op 7 januari 1952 vertrekt hij dus naar Nieuw Zeeland.

I suspect that P. Beurskens on my father's birth registration was his next door neighbour. I think that P. is for Peter and that he was the man that was clothing my father and often fed him. My father talked about helping him put running water to his barn and house because he cared for him. This is when he was about 9 years old.

I suspect that my father only came to the Nielissen/ Akkermans family a short while before this.

Joe wist daar natuurlijk het nodige van maar de in-en-outs heeft hij zelf nooit kunnen bevroeden.

I will tell you what I was told years ago as to why Jacobus and Maria left Velden. You will be able to read about it. I know that there are articles in the Netherlands written about it. During the war they took in a little Jewish girl, Annie Koekoek. She was eight years old. They were

Houthem op C105, nu Vroenhof 409.

Daar werden ook de vele kinderen geboren. Het lijkt erop dat dit huis gehuurd werd, evenals de landerijen waarop geboerd werd. Klaarblijkelijk werd de huur op de grond opgezegd in het voorjaar van 1917 en verhuisde het gehele gezin naar het veel noordelijk gelegen Velden op de Vilgert C267. Daar groeien de kinderen op en de oudste trouwen in de buurt. Rond 1928 verhuist het resterende deel naar Wijnandsrade, ongeveer 10 km van Houthem, maar woonde het gezin ook kort in Meerssen.

Eigenaardig is het feit dat hij in de omgeving van Houthem en Meerssen aanzienlijke bezittingen in de vorm van kleine percelen schijnt te hebben gehad, hoewel de schrijfwijze en het aantal Akkermansen voor verwarring kan zorgen. De gewassen op die percelen werden door een notaris of deurwaarder verkocht. Naast die landbouwproducten werden ook grote bomen verkocht. Als het gezin in Velden woont gaan deze verkopen in Zuid-Limburg gewoon door.

Jozef Akkermans and his family move from Houthem to the distant Velden in the spring of 1917 and around 1928 to Wijnandsrade. Until his death in 1946 he lives there. In all places, also in Meerssen, he has to do with agriculture in all his forms: wheat, potatoes, etc. but also cattle, horses and pigs. Furthermore trade in trees, especially Canadassen, poplars thus. It is not clear whether all agriculture grounds were rented. From the period in Velden every year he sells grass from the grounds in Houthem via an intermediary, de *deurwaarder* or *notaris*. There are numerous advertisements in the local newspapers on his activities.

Poor he is certainly not. He can feed the family of 14 persons apparently. He must have been intelligent is those matters, [in Dutch] slim and/or sluw. When disaster struck with his daughter, he finds a way to divert this disaster in a very clever, but ethically unsound way. Family members act as he decides.

I suspect that the Appeldoorn on my father's baptismal certificate is married to the brother of Jacobus Henrikus Nielissen. They lived in Velden at the time of my father's birth and for unknown years after according to MyHeritage site. If this is the correct woman, it is still all in the family. Petronella Gertruidis Appeldoorn

Heden, drie April negentien honderd acht en twintig, verscheen voor mij, ambtenaar van den burgerlijken stand van ARCEN EN VELDEN, Jacobus Hendrikus Nielissen oud vier en dertig jaar, landbouwer, wonende te Velden, die verklaarde dat op den tweeden dezer maand des voormiddags te half twee ure, te Velden, in zijne woning aan de Velgert, is GEBOREN een kind van het mannelijke geslacht, uit zijne echtgenoot Maria Catharina Akkermans, zonder beroep, wonende te Velden aan welk kind hij verklaarde te geven de voornamen Jozef Jacobus

Getuigen waren: Peter Beurskens, oud drie en zestig jaar, landbouwer, wonende te Velden en Godefridus Hubertus Jansfen, oud drie en veertig jaar, landbouwer, wonende te Velden

Waarvan akte, welke overeenkomstig de wet is voorgelezen. De ambtenaar van den burgerlijken stand, T.UULJ

H Nielisfen

P Beurskens

G H Jansf-

11 december 1910 geboren Joanna [Johanna] Hubertina Akkermans
25 november 1931 Asten. Ingekomen: J.H. Akkermans, relig.

4 oktober 1936 Eeuwige geloften

bidprentje 27 maart 1944 Eerw. Zuster Veronica

6 juni 1953 diploma huishoudkunde (België)

9 september 1955 tot 24 september 1956 Asten

14 september 1956 diploma Koloniale school

24 september 1956 tot 31 december 1960 Berchem (Antw.) Overste

receiving money for her kept. She lived in the loft of the barn with my father. Someone turned in Annie. There was a witness that said Maria Catharina Akkermans gave away the location of where Annie was hiding when the Nazis came. I was told there were 3 inquiries, one in 1948 or 49, one around 1964 and the last 2008. After the first inquiry, I was told that things were not good for them in the village, so once they managed the money, they moved to Canada. There were 2 little girls taken that day. The other was Mary Winnik, who was hidden with a neighbour of theirs. I believe there is a statue/memorial for the two girls somewhere in that region.

Om maar te beginnen bij het begin: Joe is naar de allerhoogste waarschijnlijkheid verwekt door zijn opa bij diens minderjarige (destijds 16-jarige) dochter Johanna Hubertina Akkermans. Hendrikus Josephus Akkermans is dus gelijktijdig vader en opa van de baby. Het uitgebreide DNA-onderzoek dat Cathy heeft laten uitvoeren bij een reeks personen in Nederland en Canada toont deze afstamming duidelijk aan, maar kan verder natuurlijk geen zeker antwoord geven over de precieze omstandigheden.

When DNA came into use is when I started to make any significant steps. I found a distant relative in the Netherlands who helped me find Nielissen, Akkermans and Theelen family members to provide DNA through 23andMe. As the DNA site improved I learned more and more about all of their ancestries and my own. 23andMe, as well as other sites, developed the ability to do DNA comparisons. 23andMe also shows you the genetic relatives you have in common with a specific relative. I found that one of the 8 Akkermans sisters was my biological grandmother. So I started contacting all the Akkermans relatives I could find. Eventually, found two that told me that Johanna Hubertina Akkermans was my grandmother. Johanna had told them about a relationship she had with a man. She was only a teenager at the time. This man had put her on a train and sent her away. She didn't know where she was going. This is the time I assume she was pregnant with my father. This is all they told me, but it is significant because Johanna Hubertina was the only Akkermans that my father had any sort of relationship with. She became a nun after this and wrote to my father in Velden when he was a child. I do not have any of these letters, but I do have a couple of the faded photos she sent him of her time on a mission in Kenya [=Belgian Congo].

The newest clue was the new updates in ancestry composition with 23andMe DNA. Since I know my own mother's ancestry I could automatically exclude that from the equation. With the pandemic happening and many people being at home and looking for something to do, many more people have joined 23andMe. This gave them the ability to provide everyone with more information because they have gathering more from all the new DNA. With this it told me that all the relatives, Nielissen, Akkermans and Theelen I have access to are more clear and accurate, are all almost 100% which means that their families have been in the area for hundreds of years.

There is something about my and my brother's DNA that I should tell you. Some time ago I uploaded our DNA to a site called Gedmatch.com. It is a site in which people can upload their DNA tests from almost any company and use for DNA comparisons.

All the DNA from the Nielissen, Akkermans, and Theelen family members who donated DNA for my research are also on this site. I was curious because I felt myself going in circles with how I am related to these people. There is a tool on this site for individuals to find out if their parents were related to one another. None of the relatives parents were related to each other.

But then I did this comparison for myself, my parents were not related to one another. Then I checked my brother's DNA and what a surprise, it said our parents were closely related to one another. To clarify, we had a medical grade DNA test to prove we were full siblings. So I was wondering what caused this result.

Through Gedmatch, I contacted their genealogist/geneticist, CeCe Moore who researches this subject. She looked at my DNA and said it was normal, but not for my brother. She said he has a very rare genetic

7 mei 1957 Getuigenis ?oo?pel (België)
 31 december 1960 tot 8 juni 1963 Moergestel Overste
 15 juli 1961 catechist
 8 juni 1963 tot 17 december 1963 Asten Congo Missie-overste
 17 december 1963 tot 8 september 1964 Congo Djolu
 8 september 1964 tot 26 oktober 1964 Asten
 26 oktober 1964 tot 26 maart 1966 Noorwegen Oslo Overste
 24 juni 1965 Rissi???
 26 maart 1966 tot 7 april 1966 Asten
 7 april 1966 tot 21 juli 1967 Noorwegen Oslo Kapittel aug. '6
 21 juli 1967 tot 9 juni 1969 Asten
 16 augustus 1967 zwemproef
 9 juni 1969 Donk overste
 14 februari 1971 Groningen Mgr. Nierm. Stich.
 16 mei 1984 tot juni 1984 Noorwegen - Groningen vervangen
 maart 1992 Asten
 4 maart 1999 overlijden Johanna Hubertina Akkermans, Zuster Veronica

Ter dankbare herinnering aan ZUSTER VERONICA, J.H. Akkermans Zuster Veronica werd geboren op 11 december 1910 in Houthem. Op 20 oktober 1931 trad zij in bij de Missiezusters Franciscanessen van Asten, waar zij op 4 oktober 1936 haar eeuwige geloften aflegde. Op 4 maart 1999 overleed zij te Asten. Na een plechtige Eucharistieviering op 8 maart hebben we haar lichaam te ruste gelegd op ons kloosterkerkhof. Veronica was een zuster die uitdrukkelijk onder haar familie en haar medezusters aanwezig was. In haar lange leven heeft zij veel betekend voor mensen rondom haar, door de warmte die zij uitstraalde, door haar creativiteit en haar leidinggevende capaciteiten. Ze was werkzaam in Congo, in Noorwegen, België en op diverse plaatsen in Nederland, waarvan lange tijd in de bejaardenzorg in Groningen. Zuster Veronica schreef haar eigen "Zonnelied" en drukt daarin voor ons heel herkenbaar uit hoe zij in het leven stond. Dat lied nemen we mee als een dankbare herinnering aan haar. Medezusters en familie Akkermans danken u hartelijk voor uw medeleven bij het overlijden van zr. Veronica.

ZONNELIED VAN VERONICA

"Geloofd zijt Gij in het diepst van mijn hart.
 U kent mijn nood, mijn vreugden en smart,
 U prijzen en loven maakt alles heel licht
 en houdt mijn gedachten naar boven gericht.
 Geloofd zijt Gij voor mijn humor en lach
 en Uw zegen voor mij weer, iedere dag.
 Gezegend de blijheid die U doet stralen
 en uw grote liefde voor mij blijft herhalen.
 Geloofd zijt Gij voor mijn talenten, Heer.
 Duizend maal dank daarvoor en nog meer.
 Uw beeld boetseren is mijn vreugd,
 schilderen en tekenen is mijn geneugt.
 Geloofd zijt Gij voor mijn handen, Heer,
 Die ik steeds mag opheffen U ter eer.
 Die handen maakten een kribbe van klei
 met schapen, herders en dieren erbij.
 Geloofd zijt Gij voor uw kruisweg zo rood,
 die mij Uw liefde laat zien in de dood.
 Geprezen dat ik boetseerde die weg.
 Hij hangt nu in de tuin, aan bomen en heg.
 Geloofd zijt Gij die mij koos uit velen
 om mijn leven met U te delen.
 Geloofd zijt Gij, ik ben in Uw hand,
 gedankt zijt Gij om deez' liefdebånd."

[Brieven van Zuster Veronica aan Asten](#) over haar reis en verblijf in Belgisch Congo.

[Gedetailleerde kaart van Belgisch Congo](#)

Zuster Veronica	Johanna Hubertina Akkermans
Geboren	: 11 december 1910 te Houthem
Intrede	: 20 oktober 1932
Kleding	: 31 mei 1932
Tijdelijke Geloften	: 4 oktober 1933
Eeuwige Geloften	: 4 oktober 1936
Overleden	te Asten: 4 maart 1999
Begraven op het kloosterkerkhof te Asten:	8 maart 1999.

situation where he did not receive the 2nd chromosome from one of our parents, so what happened is that the segment he did receive duplicated itself to fill in the gap. Also that he had other holes in his DNA. Her opinion was that my father's paternal line was interbred. She also believed it was not far back, either our grandparents or great grandparents were closely related.

Deze zuivere vorm van incest (destijds bloedschande genoemd) kwam waarschijnlijk vaker voor, maar de geboorte van een kind uiteraard minder.

De geboorte van het kind in 1928 zou het gehele gezin uiteengerukt hebben want seksuele omgang met een minderjarige (destijds 21 of 23 jaar) en incest zeker ook werden zwaar bestraft; het betekende dat moeder en kind uit elkaar zouden worden gehaald, de vader gestraft en het kind in een pleeggezin geplaatst.

Joseph Akkermans had 12 (eigenlijk 13) kinderen bij zijn vrouw Maria Anna Genders, en een zeer ingenieus plan werd klaarblijkelijk gedurende de zwangerschap van zijn jongste dochter uitgewerkt en ook daadwerkelijk in praktijk gebracht, zodat de oudste zus van de jonge moeder met haar echtgenoot Nielissen zich lieten registreren als ouders van de baby. Dit deden ze onder uiterste geheimhouding, en de geboorteakte werd met de medewerking van de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Arcen en Velden van te voren gedeeltelijk ingevuld en idem het doopbewijs door de pastoor van Velden. We mogen aannemen dat een aanzienlijk bedrag betaald is voor deze vervalsingen. Waarschijnlijk is toen ook bedongen dat het gezin direct Arcen en Velden zou verlaten om te voorkomen dat dorpsbewoners lucht van de zaak zouden krijgen. De vele broers en zussen moeten wel weet gehad hebben van deze gang van zaken.

De oudste kinderen waren al getrouwd en bleven met hun gezinnen bij Arcen en Velden wonen, maar de ouders met hun jongere kinderen verhuisden naar Wijnandsrade, ongeveer 10 km van hun oude geboorteplaats Houthem. Ik neem aan dat de verhuizing tijdens de zwangerschap plaats vond, maar zekerheid hierover heb ik niet.

Dan wordt de baby geboren en waarschijnlijk direct overgebracht naar de opvoedouders. Op papier is alles in orde. Of de jonge moeder blij was met het afstaan van haar kind weten we niet, maar een echte moeder-kind-binding zal wel niet ontstaan zijn.

Daarmee zou de zaak afgesloten kunnen zijn, maar door de vasthoudendheid van Cathy uit het verre Canada kwamen verdere ongerijmdheden tevoorschijn, die we gezamenlijk proberen op te lossen, d.w.z. proberen het hoe en waarom aannemelijk te maken, want schriftelijke bewijzen zijn ons uiteraard onbekend.

Cathy heeft herinneringen van de gesprekken met haar vader en door nieuwe ontwikkelingen komen die gespreks-

Seeing Hendrikus Josephus Akkermans' name on documents and seeing that he was known as Jos Akkermans has brought up a few thoughts and memories.

A) He must be the Jos Akkermans on my father's baptismal certificate. This would show that he was well involved in the manufacturing of my father's identity as Jozef Jacobus Nielissen. I do not know if Hendrikus Josephus Akkermans was my father's biological father. Yes, it is unfortunately possible, but if not him, it is someone very close to the family or in the family. (DNA says he is related to the Nielissen/Akkermans/Theelen families of Velden, Nielissen only by marriage to Akkermans though: Nielissen not his paternal line). Why I say this is because I heard a phone conversation my father was having with an unknown person when I was a teenager. He was asking "what was my father like?" To me this opens the possibility that his father was someone else because he knew Hendrikus Josephus Akkermans. I think but I do not know for sure, but I believe that the person on the other end of the phone conversation was a member of the Nielissen/Akkermans family here in Canada. They were speaking English.

15 March 2021 Dear Paul

There is no way that I can thank you enough for all the effort that you have been putting in to help me find the truth.

It has made me go years back in my research and try to look at everything with a new eye. I started with my father's death and his obituary. [Our family of] But weeks later someone else had put another obituary in the newspaper for my father. I suspect it was the Nielissen/Akkermans family that lives here. A friend of my father's found it and brought it to us because he found it so strange and suspicious. It was the same obituary that we had put in with one addition, an address, 30 4th Avenue in Kingston Ontario. This is the address our family lived before we moved in 1974 to RR#6 Kingston, which was a lifestyle or hobby farm just outside of the city of Kingston. I went to the land registry to find out who owned the property at 30 4th Avenue at that time and tried to find a connection between them and the Nielissen/Akkermans family but found none. But going back in time and thinking about it I thought of something new. The Nielissen/Akkermans family owned a general store just outside the other end of Kingston in the village of Westbrook. This store had the central post office for that area. What I believe they had done is told everyone in Netherlands and maybe my father's biological relatives that my father was living at 30 4th Avenue, all the while through the ownership of a post office put in to the central post office in Kingston a change of address for Josef Nielissen living at 30 4th Avenue to have all his mail forwarded to the post office at the Westbrook store and post office they owned.

At the time this happened my father's friend called the newspaper and all they would say is that it was a new person they hired and they did not let us talk to him. This continued, we never got to speak to the person who put this second obituary in. I found out that even when they know longer owned that store/post office mail was been sent there that the Nielissen/Akkermans family were picking up themselves. So it is possible that people in Europe that thought they were communicating with my father but were actually only communicating with the Nielissen/Akkermans family.

My father's mother, Zuster Veronica, may having been writing to my father believing he was getting the letters, all the while my father believed his mother had died, as was told to him by the Nielissen/Akkermans.

So the attached is the first obituary that we put in.

I have not got an exact date on the second obituary. It is stored at the library of the local university and no outsiders are allowed into the university yet. But I think the second one was put in two to three weeks after my father died. So people in the Netherlands may have a different date for my father's death.

I have also been thinking about where the Akkermans were moving, when and where. They were always renting. When my father's mother became pregnant and had my father, that is when everything changed for them. When they moved to Wijnandsrade I believe this is when they first became land owners. When I contacted Annie Steegh to thank her for donated her DNA and ask a few questions. She wrote something I found odd in her letter about her grandfather's land. She wrote that myself and my siblings would only share about 75 Euros worth of the value. Why did she say this, hit me. Why would there be any money or value now at all, he died in 1946. This made no sense to me at all. At the time I thought it was just her age and maybe she was confused. I think all I asked is where he lived at that time. So it is possible that the birth of my

onderwerpen in een ander daglicht te staan. Zij wist al dat de jonge moeder - haar echte oma dus - daarna in het klooster is gegaan met de naam (Maria) Veronica, en inderdaad werd ze non bij de Missiezusters Franciscanessen te Asten, niet ver van Eindhoven. Vlak voordat ze meerderjarig wordt, treedt ze in 1931 in en doorloopt daar de verschillende stadia tot het zusterschap. Ze zal tot haar dood in 1999 - en overleeft haar eigen zoon met 17 jaar, eenzelfde tijdsduur als haar leeftijd tot het moederschap - zuster zijn, en vele jaren in Belgisch Congo doorbrengen, vanaf 1940, en elders in Nederland en Noorwegen vanaf circa 1953. Deze gegevens zijn beschikbaar gekomen door summiere documenten die de zusters hebben aangeleverd.

I have been looking at the photos and it makes me not believe that she was a woman who would just forget about her own son. It makes me wonder why she never contacted me at any time after my father died, maybe not as a grandmother, but as a great aunt. It feels strange because she appears to be such a happy person for a nun which also seems unusual.

Ook werd duidelijk dat er een briefwisseling geweest moet zijn tussen Zuster Veronica en haar zoon Joe Nielissen. In circa 1953 komt zij terug uit Congo en een jaar daarvoor is hij al naar Nieuw Zeeland vertrokken en daarna in 1955 naar Canada, naar zijn opvoedouders, en is nooit meer terug geweest in Nederland. Of moeder en kind elkaar ooit nog in levende lijve hebben teruggezien is twijfelachtig, lichamelijk contact kan er alleen tussen 1928 bij de geboorte en maart 1940 geweest zijn als ze naar Belgisch Congo vertrekt. Daarbij moet even opgemerkt worden dat er een tweede zuster [=non] in het gezin was, zuster Albana. Voor een buitenstaander kan dat zeer verwarrend zijn geweest, maar ik weet verder weinig over zuster Albana. Ze behoorde bij de Zusters Onder de Bogen te Maastricht. Wel bestaat er een foto van beiden in Den Haag, waarop zuster Albana een koffertje draagt. Later neemt ze de kloosternaam Jozefanna aan, een aaneenschakeling van de voornamen van haar vader en moeder. Zij blijft haar gehele leven in Nederland werken. Tevens is gebleken dat een derde dochter (het meisje van de tweeling) ongeveer één jaar bij de Zusters Onder de Bogen heeft doorgebracht, maar niet geschikt gevonden werd voor het zusterschap. Jaren later is gebleken waarom dat niets voor haar was...

I had asked in the past about letters, because I believe that my father would have written back to her when he was a child at least and to this day I do not believe a mother would get rid of such things. They basically told me that there were no letters and politely told me not to contact them anymore. I believe she said that they were not the address to write to.

I actually did not believe them because I know that she would probably have had many letters and such from different family members and I know that she had been in contact with Maria Catharina Akkermans/Nielissen here in Canada.

I once asked if she had come to Canada for a visit, they said no, but a

father may have triggered changes in the Akkermans' family's fortunes. It is timely that they could buy at that time rather than rent.

Just a thought!

Kind Regards

Cathy

Erfgenamen met nageslacht, naast Joe Nielissen:

Maria Antoinetta Akkermans en Hermanus Hubertus Thijssen

Petrus Mathijs Akkermans en Maria Anthonetha Steins en tevens Joannes Alousius Akkermans en Maria Anthonetha Steins

Anna Maria Hubertina Akkermans en Joannes Wilhelmus Rietra

Maria Josephina Akkermans en Joseph Hubertus Maria van Oppen

Maria Anna Philippina Akkermans en Paul Gústav Steegh

Maria Catharina Akkermans en Jacobus Hendrikus Nielissen

Johannes Jacques Akkermans en Käthe Luise Ehlert

Bezittingen aan roerend en onroerend goed van Joseph Akkermans: [Zie dit bestand](#).

30 maart 1944 Het heeft God den Almachtige behaagd tot Zich te roepen, in den gezegenden ouderdom van 74 jaren, voorzien van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk, onze lieve echtgenoot, moeder, behuwdmoeder, grootmoeder, tante en nicht

ANNA GENDERS
echtgenoot van Hendrik Jozef Akkermans

Wijnandsrade, 27 Maart '44

De diepbedroefde familie:

H. J. Akkermans

Jac. Nelissen-Akkermans [=Nielissen] en kinderen

P. Steegs-Akkermans en kinderen [=Steegh]

Thonia Akkermans

Leon Akkermans

H. Thijssen-Akkermans en kinderen

Van Oppen-Akkermans en kinderen

Eerw. Zuster Albana (Mina Akkermans)

Jac. Akkermans

Retrae-Akkermans en kinderen [=Rietra]

Eerw. Zuster Veronica (Hubertina Akkermans) [=Joanna Hubertina Akkermans]

M. Akkermans-Steins en kinderen

De plechtige lijkdienst, gevolgd door de begrafenis, zal plaats vinden a.s. Vrijdag 31 Maart, om half tien, in de noodkerk te Wijnandsrade. - Bijeenkomst aan het sterfhuis Dorpstraat 44 om 9.15 uur.

29 november 1933 [...] Spreker wijdt dan enkele woorden aan het erfrecht van buitenechtelijke kinderen. Deze kunnen al of niet door de moeder en den vader zijn erkend. Slechts het erkende natuurlijk kind heeft erfrecht. Dit geldt evenwel slechts tusschen kind en ouders, de erkenning scheidt geen rechtsbetrekkingen tusschen het kind en de bloedverwanten der ouders, het natuurlijk kind erft dan ook niet buiten testament van die bloedverwanten. Natuurlijk kunnen die bloedverwanten wel het natuurlijk kind bij testament gedenken.

De wet bedeeft het natuurlijk kind heel stiefmoederlijk. Voorzover het een overspelig of bloedschennig kind betreft kan het niet worden erkend en is dus ieder wettelijk erfrecht uitgesloten. Zijn er erven van de eerste groep met het onwettige kind, zoo krijgt het laatste slechts 1/3 van wat het gekregen zou hebben als het wettig ware geweest; zijn er slechts erven van de tweede groep, zoo krijgt het de helft, zijn er slechts erven uit de derde of vierde groep, zoo krijgt het ¾.

De wet regelt verder nog hoe de nalatenschap voor een onwettig kind, dat zelf geen echtgenoot, of afstammelingen nalaat, wordt verdeeld. [...]

There is also one other aspect to this story that I have not been able to find any proof at all. My father told me that he had a different mother originally, that he was adopted by a young woman with long blonde curly hair who cared for him very much. This young woman died and then my father was sent to Jacobus Henrikus Nielissen and Maria Catharina Akkermans and that his identity was change[d]. He also told me that his suitcases of things, clothes and family photos that he was

relative I found, the one who told me Zuster Veronica was my grandmother, said Zuster Veronica had been to Canada to visit Maria. If this is true, I wonder if I ever met her when I was very young and simply can't remember her. But I don't remember meeting a nun with Maria.

Die briefwisseling levert de volgende ongerijmdheid: een groot deel van de brieven aan Joe en ook aan zijn opvoedouders in Kingston zijn op slinkse manier onderschept en niet bij de geadresseerden afgeleverd. Lokale mensen - verre familieleden Nielissen-Akkermans waarschijnlijk - die er op een of andere manier belang bij hadden hebben een slinkse methode gevonden om de brieven bij een postkantoor te onderscheppen en te vernietigen.

Klaarblijkelijk waren contacten tussen personen uit Nederland en de familie van Joe zeer onwenselijk. Zo moeten er heel veel familiecontacten verloren gegaan zijn, zonder dat men vermoedens daarvan had. Dat neemt niet weg dat de route Canada-Nederland gewoon bleef bestaan, en het vermoeden is dan ook dat Zuster Veronica de brieven van haar zoon ontvangen en bewaard moet hebben.

Wat kan nu de reden zijn van het moedwillig achterhouden en vernietigen van correspondentie, inzonderheid die tussen Zuster Veronica en haar zoon Joe Nielissen? Hier dus de volgende ongerijmdheid: Het vermoeden van de auteur is dat het een erfeniskwestie geweest moet zijn. Hoewel de vervalste geboorteakte anders doet vermoeden, zou bij het bekend worden van de incestueuze betrekking - onder dwang weliswaar van vader op zijn dochter - de erfenisverhoudingen geheel op zijn kop gezet zouden worden.

I just got home and started looking at the documents when I saw something on the second document, my grandmother's nickname, **Tinie**. This was the first time I have seen confirmation of it. Not one of the Akkermans would confirm that name.

When I was a teenager my father was told by the Nielissen/Akkermans family that "Tinie" had died. I remember my father going off on his own crying. This does mean as I suspected that they told him his mother was dead when she wasn't. It was years later that my father told me that he had been searching for his biological family and asking the Nielissen/Akkermans family about his real father.

Na het overlijden van beide ouders Akkermans-Genders in respectievelijk 1946 en 1944 vervielen de bezittingen naar alle waarschijnlijkheid aan alle kinderen in gelijke delen. Dit als er geen testamenten zijn opgemaakt met afwijkende bepalingen. Het lijkt erop dat er geen testament is geweest met dergelijke afwijkende bepalingen zodat de bezittingen verdeeld konden worden. Merk op dat Zuster Veronica zich dan in Congo bevindt, en door de oorlogsprikelen e.d. wel pas heel veel later (ver na 1946) bewust is geworden van de gebeurtenissen na de dood van beide ouders. Maar de zaak verandert natuurlijk als er nog een kind is van de overleden vader, en nog wel bij zijn eigen dochter. Die dochter

sent to Velden with were taken away from him by Maria Catharina Akkermans. Until I find any clue to this I have to focus on finding my father's biological father. My belief is that the older members of the Akkermans, Nielissen, and Theelen families know who he was. I think he was someone connected to their families who they probably interacted with at times. Some belief that this man, my grandfather may have attended the wedding of Jacobus Henrikus Nielissen and Maria Catharina Akkermans in Beesel and this is where he might have meet my biological grandmother, Johanna Hubertina Akkermans for the first time. She would most likely have attended the wedding of her sister Maria Catharina. Also, if my unknown grandfather, was in fact, Jacobus Henrikus Nielissen half brother, he may have attended the wedding as well. This is just a possibility at the moment.

Enige advertenties m.b.t. Jozef Akkermans
26 september 1942 Brandhout. Te k. pl.m.
6000 kg. brandhout (Canadastobben). Te
bevr. H. Thijssen, Akkermans, No. 111,
Beesel.
16 november 1940 BIGGENMERKEN te koop. J.
Ackermans, Volderstr. 36, Meerssen. 2281
BIGGENMERKEN te k. H. Genders. Vroenhof
409, Houthem. 2302

22 november 1930 Openbare Verkoop van
CANADASSEN Deurwaarder Evers te Meerssen,
zal Donderdag 27 November 1930 namiddag een
uur, ter herberge van den heer Duykers-
Leufkens te Vroenhof Houthem, publiek
verkoopen:

1. Ten verzoeken van den heer Joseph Ackermans: 26 zware canadassen langs het bosch onder het Amstenrood te Houthem.
2. Onmiddellijk daarna: 30 zware canadassen op 's Heerenbeemden en 4 zware canadassen op Raar-Hetje te Meerssen. Alles vooraf te bezichtigen. 9825

BIJ INSCHRIJVING TE KOOP: 23 dikke CANADASSEN te Wijnandsrade achter de boerderij van den Heer Portz nabij de kerk en 2 CANADASSEN en een ESCH aan den Hollenweg naar Hunnekum en een zeer zware CANADAS nabij den nieuwen weg te Wijnandsrade. Aanwijzing doet de Heer Joseph Ackermans te Wijnandsrade naast de pastorie. Inschrijvingen te doen ten kantore van Deurwaarder EVERS te Meerssen voor of op Woensdag 26 November 1930. 9827

5/7 juni 1930 4. Ten verzoeken van den Heer Jos. Ackermans-Erens te Meerssen:
4½ roeden KLAVER in Amstenrood.
5 roeden ROGGE aldaar.
18 roeden ROGGE aldaar in 2 perceelen.
4 roeden HAVER aldaar.
8 roeden HAVER boven het Lavoer.
11 roeden HAVER aan de Minderbeek Overbroek
13 roeden HAVER op het Hetje 2524

16 juni 1923 4. Voor den heer Jos. Ackermans te Arcen:
4 roeden GRAS en NAGRAS aan het Amstenrood.

4 augustus 1919 Coöperatieve Vereeniging tot verbetering van het Paardenras "de Toekomst", te Velden (Schandelo), gemeente Arcen en Velden.
Voor mij, Oscar Maria Franciscus Haffmans, notaris ter standplaats Helden, verschenen:

en ook haar zoon zouden misschien wel meer dan de helft van de erfenis kunnen opeisen. Dit is natuurlijk een zeer zeldzame gebeurtenis, en er zouden zeker rechtszaken over gevoerd worden, maar zeker is dat dochter en kind een aanmerkelijk groter deel van de erfenis zouden krijgen als op het eerste gezicht lijkt. Dit nu zou de verklaring kunnen zijn voor de - letterlijk - verstoorde communicatie in Canada. Immers broers en zusters van Zuster Veronica hadden er extra baat bij dat het moederschap volledig geheim bleef. Daarom werd alles in het werk gesteld om contacten tussen moeder en kind te voorkomen. Omdat zij zover uit elkaar woonden had ook deze ongerijmdheid gedeeltelijk succes. Cathy's inspanningen hebben voorkomen dat de zaak in de doofpot bleef zitten, maar geleidelijk is de waarheid in al zijn complexiteit naar boven gekomen.

Een volgende vraag is dan: was de erfenis zo aanzienlijk bij het grote aantal kinderen dat er zulke halsbrekende toeren uitgehaald moesten worden om de waarheid verborgen te houden? Uit nader onderzoek blijkt dat Jozef Akkermans inderdaad overal stukjes grond had, en daarbij de opbrengsten regelmatig te koop aanbood. Ook verkocht hij meerdere huizen, en in Velden handelde hij in paarden. Zie www.theelen.info/%5B20210318%5D%20bezittingen%20Jozef%20Akkermans.pdf Het is nog onmogelijk een bedrag van de waarde van zijn bezittingen bij zijn dood in 1946 te geven, maar alles moet toch in 1946 boven de 100.000 gulden waard zijn geweest. Een verdere ongerijmdheid is dat er ondanks verwoede zoekpogingen geen bidprentje of overlijdensbericht van hem persoonlijk zijn gevonden. En dat terwijl in de toch zeer moeilijke oorlogsomstandigheden van maart 1944 wel degelijk een uitgebreid overlijdensbericht in de lokale krant is verschenen van Maria Anna Genders. We mogen aannemen dat ieder kind recht had op 10.000 gulden. Of Zuster Veronica of haar congregatie in Asten daarvan ooit een cent heeft gezien lijkt twijfelachtig. Gegeven de lange tijdspanne van 75 jaar kunnen we gevoegelijk aannemen dat de huidige waarde per kind wel meer dan honderdduizend Euro zal bedragen. Temeer omdat 7 kinderen Akkermans getrouwd waren en nageslacht hadden.

1. Gerard Gabriëls;
 2. Jacob Boonen;
 3. Frans Steegh;
 4. Stephan Engels;
 5. Cornelis Nelissen;
 6. Peter Theelen;
 7. Frans Thiesen;
 8. Henri van Wylick;
 9. Piet Haenen;
 10. Henri Bouten;
 11. Hendrik Theelen;
 12. Jean van Lipzig;
 13. Josef Akkermans;
 14. Gerard Koopmans;
 15. Piet van Wylick;
 16. Andreas Geurts;
 17. Willem Verspay;
 18. Bernard Geurts;
 19. Piet Arts;
 20. Henri Haelermans;
 21. Piet Aerds, en
 22. Jean Thiesen,
- allen landbouwers en allen wonende te Arcen en Velden. [...]

9/16 juni 1917 Ten verzoeken van den Heer Jos. Ackermans in Houthem.
2 roeden gras aan Mariabroek.
5 roeden gras aan Amstenrood.
5 roeden klaver aan de Minderbeek.

10/17 maart 1917 Openbare Verkoop van Vee, Akkergereeden enz. wegens vertrek. DEURWAARDER EVERS, te Meerssen, zal Dinsdag 3 April 1917, des middags 12 uur ten huize en ten verzoeken van den Heer Joseph Ackermans-Genders te Houthem, publiek verkopen: 1 driejarig merrie paard, 10 stuks hoornvee, waarbij gekalfde en dragende koeien en dragende runderen, 2 volgaande Zoogen, 3 Scheutelingen. Akker- en Schuurgereeden. Eene groote partij hooi, stroo, karoten, mest, brandhout en schansen. 5825

3 juli 1915 III EEN PERCEEL BOUWLAND in Houthemmerveld onder de gemeente Meerssen, kadaster Sectie A no 1574, groot 10 aren 90 centiaaren, in pacht bij den heer Akkermans.

Cathy Nielissen te Kingston, Ontario
Paul Theelen te Eindhoven

[in De locomotief: Samarangsch handels- en advertentie-blad]

25 augustus 1948 Overschrijving van Onroerend Goed

Welke Stukken bij de Gewone Gang van Zaken Vereist zijn

Het Recht van Overschrijving

Werden in de vorige fiscale Rubriek onderwerpen behandeld op het gebied der directe belastingen thans zal een bespreking volgen over een onderwerp der indirecte belastingen en wel de overschrijving van onroerende goederen en rechten, aangezien de practijk leert,

dat in de bezettingstijd zeer vele overledenen percelen hebben nagelaten, terwijl hunne nabestaanden in onwetendheid verkeren, hoe de van de erflater verkregen percelen dienen te worden overgeschreven.

Hoewel voor deze overgangen door overlijden géén levering nodig is, aangezien men van rechtswege eigenaar is geworden, is toch ten behoeve van de openbaarheid een overschrijving vereist en is dit bij verzuim aan boete-bepalingen onderworpen.

De gewone gang van zaken is, dat men eerst de vereiste stukken bij elkaar zoekt, t.w.:

1e. Overlijdensacte, te verkrijgen bij de Burgerlijke Stand.

2e. Verklaring van Erfrecht, te verkrijgen bij de Notaris.

3e. Eventueel testament van de overledene.

4e. Grosse van de eigendomacte.

5e. Meetbrief.

Echter kan eerst worden overgeschreven als er geen achterstand is in de betaling van de verponding men betale dus i.c. eerst de Verponding over 1947 en 1e. semester 1948 waarna men bij de Inspectie van Financiën een verklaring dient aan te vragen, dat de achterstallige verponding betaald is. Deze wordt afgegeven op vertoon van de gekwiteerde aanslagbiljetten.

Tevens dient de overschrijvingsambtenaar te weten of er al dan niet Recht van Overschrijving voor de betrokken overgang verschuldigd is, aangezien hij bij verzuim hiervoor zelf aansprakelijk kan worden gesteld. Het recht is niet verschuldigd bij overgang door overlijden van Europeanen en bij Indonesiërs in de rechte unie, dus van vader op zoon, kleinzoon enz. Bij Indonesiërs in de Zijlmie en Vreemde Oosterlingen echter wel. De vrijstelling voor Euro-

[De volgende tekst is uiterst verminkt en heeft vooral betrekking op Indonesiërs.]

13 september 1945 **ONS GELD WORDT VERNIEUWD**

26 September de fatale datum

Niemand meer dan een tientje nieuw geld

Woensdag 26 September verliest al het thans in omloop zijnde papiergeld zijn geldigheid - Iedereen kan tevoren tien gulden oud geld voor tien gulden nieuw geld inwisselen - Niemand mag meer dan f300 inleveren - Tevoren moet het overtollige geld bij bank of giro worden gestort

Het bankgeheim is opgeheven

Gij hebt getoond, dat gij een oorlog en een oorlogseconomie hebt kunnen doorstaan. Toont thans dat gij ertegen opgewassen zijt, om ook de pijn, die de geboorte van een vredes-economie met zich meebrengt, moedig te verdragen.

Radiorede Minister Lief tinck

De minister van Financiën, prof. pr. P. Lief tinck, heeft gisteravond de volgende radiorede gehouden:

Landgenooten,

Tot de maatregelen, die voor het herstel van ons land onvermijdelijk zijn, behoort de door U allen reeds lang verwachte en door de regeering zeer gewenschte geld verwisseling. Het vooruitzicht daarvan heeft bij velen, wier medewerking voor den wederopbouw van ons land onmisbaar is, een min of meer afwachtende houding teweeg gebracht, die het herstel van ons land bepaald niet kan velen. De geldovervloed heeft op de arbeidslust niet bevorderend gewerkt, terwijl arbeid, en de noodige hulpmiddelen daartoe de eerste voorwaarden zijn voor den wederopbouw. De zwarte handelaar met een portefeuille vol bankpapier is nog steeds niet geheel van het tooneel verdwenen. Dat deze zaak de regeering in hooge mate ter harte ging, moge blijken uit het feit, dat in den loop van de afgelopen weken reeds een aantal maatregelen op het gebied van het geldwezen werd genomen, zooals de inlevering der f 100.- biljetten, de registratie van alle bedrijfstransacties van juweliers en een aantal andere bepalingen. Wat tot dusverre is geschied, kan echter slechts als voorbereidend werk gelden. De volledige geldvernieuwing kon nog niet ter hand worden genomen omdat - zooals U thans wel allen weet - het nieuwe papiergeld nog niet gereed was.

Het nieuwe papier is er

Van het eerste moment af, dat ik op het Departement van Financiën kwam, heb ik er achterheen gezeten om de aflevering van het door mijn voorganger dr. Huysmans, - die de eer verdient den grondslag te hebben gelegd, waar op ik kon voortbouwen, - om de aflevering dus van het door dr. Huysmans ten deele in Engeland, ten deele in Nederland bestelde papiergeld zooveel mogelijk te versnellen. Ik ben er herhaaldelijk voor naar Engeland gegaan en ik ben er in geslaagd, dankzij de hulp van de Bank of England, bij de Engelsche drukkers van bankpapier, die groote orders uit verschillende landen hadden loopen, voor onze bestelling voorrang te verkrijgen. De laatste twee maanden werkten de betrokken Engelsche fabrieken practisch uitsluitend voor ons. De grootste moeilijkheid, die aan de vervulling van onzen wensch naar grooter snelheid in den weg stond, lag in een

gemis aan geschoold personeel. Het drukken van papiergeld - dit zal ieder, die met de grafische vakken vertrouwd is, bekend zijn - is een uiterst zorgvuldig werk. Elk biljet moet afzonderlijk worden gecontroleerd en U zult verrast zijn te hooren, dat gemiddeld van elke honderd biljetten er niet minder dan vier moeten worden afgekeurd. De productie in Nederland, waar ook een belangrijke order werd geplaatst, werd geremd door de beperkte capaciteit van de papierfabriek die de voor de biljetten benodigde speciale papiersoort moest leveren. Gedurende de laatste weken kwamen de geplaatste bestellingen los. Wij hadden de moeilijke vraag te beantwoorden, of de hoeveelheid, die wij aan het einde van deze maand ter beschikking zullen hebben, voldoende kon worden geacht om de inwisseling van het resterende geld te doen plaats vinden. Ik meen thans dat de stap vandaag over veertien dagen verantwoord is; hedenavond is in verband daar mede de beschikking Geldzuivering 1945 in het Staatsblad verschenen.

Niet als een verrassing

Uit het feit van deze aankondiging blijkt, dat de regeering met de geldzuivering NIET als een verrassing, als een donderslag uit helderen hemel wil komen. Dit biedt, van het standpunt van de regeering uit gezien, het voordeel, dat de ingrijpende operatie, die wij gaan toepassen, beter kan worden voorbereid en toegelicht. Het voordeel voor U allen is, dat ge tijdig rekening kunt houden met hetgeen er van U zal worden verlangd en dat de maatregel aanzienlijk vlotter zal kunnen verlopen dan wanneer U - zooals bij de inlevering van de honderd gulden biljetten het geval was - zoudt worden verrast. Ik stel mij voor U thans allereerst een indruk te geven van hetgeen er zal geschieden, om daarna bij de bedoeling, die de operatie heeft, nog een oogenblik stil te staan. Met technische details zal ik mij in dit verband zoo weinig mogelijk ophouden. De pers zal U daaromtrent in de komende dagen stellig uitvoerig op de hoogte brengen.

OP WOENSDAG 26 SEPTEMBER, VANDAAG OVER 14 DAGEN, VERLIEST AL HET THANS ZICH IN OMLOOP BEVINDENDE PAPIERGELD ZIJN GELDIGHEID.

Deze maatregel heeft betrekking op: alle bankbiljetten uitgegeven door de Nederlandsche Bank, alle zilverbons en alle muntbiljetten, die door de geallieerde troepen zijn medegebracht en die vooral in het zuiden des lands in omloop zijn gebracht. Met ingang van denzelfden dag worden alle tegoeden bij banken, spaarbanken en giro-instellingen geblokkeerd.

Dit is de kern van de Beschikking Geldzuivering 1945. Het behoeft echter geen betoog, dat een zoo ingrijpende maatregel door vele andere voorzieningen moet worden aangevuld, wanneer men een ontwrichting van het economisch leven wil vermijden. Enkele van de voornaamste vragen, die in dit verband ongetwijfeld bij U zullen opkomen, zal ik thans gaarne beantwoorden.

Geen contant geld in omloop

Gedurende de inleveringsweek en waarschijnlijk nog enkele dagen daarna, zal er vrijwel geen contant geld in omloop zijn. De ervaring in het buitenland heeft geleerd, dat gelijktijdige circulatie van oud en nieuw geld in hooge mate ongewenscht is, omdat de zwarte handel dan zeker probeert zijn oude, besmette geld tegen nieuw, gezuiverd geld om te ruilen. Het zou het beste zijn, als geen nieuw geld in omloop kwam voordat al het oude geld uit de markt is, dat is dus aan het einde van de inleveringsweek. Wanneer dit beginsel in volle gestrengheid wordt doorgevoerd, zou gedurende meer dan een week het betalingsverkeer geheel stil staan. Om dit te voorkomen zal ieder gezinshoofd in staat worden gesteld vooraf, dat wil zeggen **voor 26 September a.s.**, een klein bedrag aan oud geld tegen nieuw geld in te wisselen. Voor hen die niet leven in gezinsverband wordt een gelijke mogelijkheid geschapen.

EEN TIENTJE PER PERSOON

Dit nieuwe geld zal worden uitgereikt door de distributiediensten tot een bedrag van tien gulden per persoon. Een gezin van vijf personen kan dus de beschikking krijgen over f50.-. Het genoemde bedrag is bestemd om gedurende de inleveringsweek de normale huishoudelijke uitgaven te doen. Grootere betalingen, die in de inleveringsweek vervallen, zullen noodgedwongen tot na die week moeten worden uitgesteld.

Zaterdag 29 September geen loon

Op den Zaterdag in de inleveringsweek zal de normale wekelijksche loonbetaling niet kunnen plaats vinden, om de eenvoudige reden, dat er op dien dag geen betaalmiddelen beschikbaar zullen zijn. De werkgevers worden uitgenoodigd om, voor zooveel zulks verantwoord is, loonvoorschotten te verleen, opdat b.v. groote gezinnen inderdaad in staat zullen zijn per hoofd f10 oud geld tegen nieuw geld in te wisselen. Verder zal al het noodige worden gedaan om ervoor te zorgen, dat zoo spoedig mogelijk na het eind van de inleveringsweek - op 4, 5 of 6 October dus - een dubbele loonbetaling zal kunnen geschieden. Ook de maandsalarissen over September zullen pas in de tweede helft van de eerste week van October kunnen worden voldaan, evenals de uitbetaling van wachtgelden, pensioenen en lijfrenten e.d., alles natuurlijk in nieuw geld.

Wanneer iedereen in de inleveringsweek zijn volledigen kasvoorraad ter inlevering zou

aanbieden, zou het in hooge mate twijfelachtig zijn of de kantoren, die daartoe zijn bestemd, snel genoeg den stroom zouden kunnen verwerken - het in te leveren geld immers bestaat uit verscheidene honderden millioenen biljetten. Het departement van financiën heeft U reeds herhaaldelijk aangeraden uw overtollig kas geld niet in huis te houden, maar dit naar een bank, commissionair of spaarbank te brengen, dan wel dit te storten bij een giro-instelling. Deze handelwijze moet thans zooveel mogelijk worden toegepast om te voorkomen, dat men gedurende de inleveringsweek het werk niet aan zal kunnen.

ER IS DAAROM BEPAALD - EN IK DEEL U DIT MET BIJZONDEREN NADRUK MEDE - DAT PARTICULIEREN GEDURENDE DE INLEVERINGSWEEK NIET MEER MOGEN INLEVEREN DAN DRIEHONDERD GULDEN p. GEZIN. - VOOR ALLEENSTAANDEN GELDT HETZELFDE MAXIMUM.

Een ieder moet er dus voor zorgen, dat hij, voordat de inlevering begint, zoo krap mogelijk bij kas is. Van nu af aan is het van het allergrootste belang, dat U zich overtuigt van de hoeveelheid geld, die U en Uw huisgenooten in contanten hebben en dat U het overbodige bedrag tijdig dus voor 26 September a.s. - stort bij de aangewezen instellingen. Men kan eveneens gebruik maken van de mogelijkheid om zijn geld te bestemmen voor een vrijwillige zekerheidstelling wegens reeds vervallen of nog te heffen belastingen, wat het voordeel heeft, dat men dan een rente kweekt. Ik herhaal als de officieele inlevering begint, wordt nog slechts een bedrag van ten hoogste driehonderd gulden per gezin of alleenstaande aangenomen. Voor de bedrijven geldt deze beperking niet. Van de inneming van het zinken geld wordt voorloopig afgezien. Men moet dit echter niet gaan oppotten. Over het zilvergeld, dat men eventueel nog heeft, behoeft men zich niet ongerust te maken.

Het economisch verkeer

Zoodra de inlevering is voltooid, wordt - zooals ik reeds aanstipte - met een verdere beschikbaarstelling van nieuw papiergeld begonnen, terwijl nevens de geblokkeerde bank- en girorekeningen volgens bepaalde maatstaven, d.w.z. geleidelijk en naar behoefte, zullen worden vrijgegeven. Het spreekt van zelf, dat de geld zuivering niet mag leiden tot een vastloopen van het economisch verkeer. Daarom zal voor alle economisch gewenschte en gerechtvaardigde transacties volledige betalingsmogelijkheid worden geopend.

Ongewenschte transacties daarentegen zullen met alle kracht worden belet; het is mijn stellige overtuiging, dat de geldzuivering de beste maatregel zal blijken, die tot dusverre ter bestrijding van den zoo gehaten zwarten handel is genomen. Het zou, met dit doel voor oogen, onverstandig zijn de bijzonderheden omtrent het vrijgeven van geblokkeerd geld reeds thans bekend te maken. Nadere mededeelingen daarover kan men tegen het eind van de inleveringsweek tegemoet zien. De maatregelen, die dan zullen worden getroffen, zullen er ten volle op gericht zijn om het economisch leven weer vlot te doen verlopen.

Hiermede meen ik de belangrijkste vraagpunten, die bij U zullen zijn gerezen, kort te hebben beantwoord. Thans nog iets meer over de bedoeling, die met de besproken maatregelen wordt nagestreefd.

Waarom geldvernieuwing

Het is noodig, dat een ieder niet slechts weet wat er gaat gebeuren, maar ook met welke oogmerken de zoo ingrijpende operatie der geldvernieuwing wordt verricht. Ik stel er veel prijs op in dit opzicht volkomen openhartig te zijn. De gangbare opvatting is, dat geldzuivering noodzakelijk is om zwarte winsten op te sporen en om degenen, die deze zwarte winsten hebben gemaakt, te treffen. Ik wil allermint tegenspreken dat dit een zeer belangrijke overweging uitmaakt, maar zij is stellig niet de eenige. Het is goed, dat ons geheele Nederlandsche volk er van doordrongen wordt, dat wij na vijf jaren van Duitsche afpersing en bankroetierspolitiek zoo berooid zijn als niemand voor mogelijk had gehouden. Aan den eenen kant staat een buiten alle verhouding gestegen hoeveelheid betaalmiddelen, die bij de bezitters de illusie wekt van rijkdom: aan den anderen kant is het nationaal vermogen - in goederen gemeten - sterk gedaald. De staatsschuld kan nog niet nauwkeurig worden berekend, doch is van de orde van grootte van twintig à vijftwintig milliard gulden.

(Zie vervolg pagina 2)

De geldvernieuwing moet mede worden beschouwd tegen den achtergrond van deze feiten. Zij moet in belangrijke mate dienstbaar worden gemaakt aan het herstel van het evenwicht tusschen de hoeveelheid goederen en de hoeveelheid geld. Aan een billijke verdeling van den last, dien de Nederlandsche gemeenschap heeft te dragen, en aan het geven van de noodige leiding aan de door het oude geld vertegenwoordigde koopkracht.

Drieledig doel

De geldzuivering, tezamen met verscheidene andere maatregelen, die nog zullen worden bekend gemaakt, heeft daarom een drieledig doel. In de eerste plaats biedt zij de gelegenheid een momentopname te maken van de liquide vermogensposities en een onderzoek in te stellen naar de zuiverheid van de bron, waaruit dit bezit is ontsproten; in de

derde plaats verschaft zij de regeering controle over de besteding van het geaccumuleerde geldbezit, opdat er zorg voor kan worden gedragen, dat dit op een wijze wordt aangewend, die in over eenstemming is met de belangen van de volkswelvaart en met de behoeften van den staat.

Wat de beperking van de geldsomloop aangaat, is het streven van de regeering erop gericht om te verhinderen, dat haar door een overmaat van geld de beheersching van het prijs- en loonpeil uit de hand wordt geslagen. Nog altijd worden de bestaande prijs- en loonnormen op schrikbarende wijze overtreden. Dit brengt niet alleen hen, die zich aan die normen loyaal willen houden, ernstig in het nadeel tegenover diegenen, die door brutale overbiedingen de beschikbare goederen en arbeidskrachten tot zich trachten te trekken, het vormt in het algemeen een gevaar voor de rust op verschillende markten, in de eerste plaats op de arbeidsmarkt, en een bedreiging voor de waardebestendigheid van het geld. De mogelijkheid om de prijzen op te jagen boven het peil, dat de regeering toelaatbaar acht, heeft voor het binnenland groot bezwaar. Het bedrijfsleven moet met het oog op zijn calculaties weten, waar het aan toe is en de kleine vaste Inkomentrekkers, zooals de vele duizenden pensioengerechtigden, hebben er recht op dat de regeering waakt voor de zekerheid van het toch al sobere bestaan, dat zij zich door een lang leven van arbeid hebben verworven.

Ook in verband met onze internationale positie moet een stijging van het kostenpeil aan zekere grenzen worden gebonden. Anders verzwakken wij onze concurrentiepositie op de buitenlandsche markten en wordt de zoo gewenschte inschakeling van onze arbeidskrachten in de exportindustrieën en de daarvan afhankelijke bedrijfstakken geremd.

De inventarisatie van het geldzuivering zelf ongetwijfeld sommigen uwer zal berokkenen, dient ge als den tijdelijken prijs te zien voor de verzekering van den grondslag waarop Uw bestaan is gevestigd. Als u zich de ellende, die een Inflatie, d.w.z. een ongeremd stijging van den gelds omloop en van prijzen en loonen veroorzaakt, duidelijk voor oogen stelt, zult U zich met eventueel opkomende, tijdelijke moeilijkheden gemakkelijker kunnen verzoenen.

De inventarisatie van het geldvermogen, die de regeering in de tweede plaats met de geldvernieuwing beoogt, valt samen met een effectenregistratie, de registratie van het buitenlandsche deviezenbezit, de registratie van tijdens de bezettingsperiode afgesloten levensverzekeringscontracten en van nieuw afgesloten hypotheeken, alsmede een herwaardeering van onroerend bezit. Deze maatregelen zullen de gegevens verschaffen over de verdeling van het volksvermogen waarover voor het nemen van de geraamde belasting maatregelen moet worden beschikt. Een Van die hulpmaatregelen wil ik in het bijzonder noemen.

Het Bankgeheim

IN HET DEZER DAGEN AFGEKONDIGDE NAVORDERINGSBESLUIT BETREFFENDE DE BELASTINGEN, IS REEDS DE OPHEFFING VAN HET BANKGEHEIM OPGENOMEN.

Ook het nieuw verworven roerende bezit, in den vorm van werktuigen, duurzame gebruiksgoederen en kostbaarheden, zal aan een onderzoek worden onderworpen. Het overzicht, dat wij op deze wijze hopen te verkrijgen in hooge mate behulpzaam zijn om de winsten, die zijn voortgesproten uit den zwarten handel, en de inkomens, die zijn verdiend door degenen, die hand- en spandiensten hebben verleend aan den vijand en misbruik hebben gemaakt van den nood van hun medeburgers, te achterhalen. Ik geef U de verzekering dat het ministerie van financiën met deze lieden en met hen die er aan hebben medegewerkt om de zoo verworven rijkdommen te laten onderduiken. bijzonder weinig consideratie zal hebben. Verder kan men verwachten een zware heffing op alle door de buitengewone omstandigheden van de laatste jaren verkregen vermogens-vermeerdering, terwijl nog een verdere vermogensheffing ineens in het vooruitzicht is.

Over de controle op de besteding van het geaccumuleerde geldbezit, die de regeering zich door de inlevering van het papiergeld verwerft, sprak ik al met een enkel woord in verband met de a.s. de blokkeering van de bank- en giro-tegoeden. Afgezien van de bedragen, die noodzakelijk zijn voor loonbetalingen, pensioenen, wachtgelden e.d. en voor de financiering van het loopende handelsverkeer zal de besteding van deze tegoeden in de eerste plaats gericht moeten worden op het herstel en op de herwinning van Nederland's plaats in de wereld. Deze gedachte heeft reeds toepassing gevonden, met betrekking tot de uitkeeringen wegens geleden oorlogsschade, waarvan de hervatting a.s. is. Het zou hoogst ongewenscht zijn, indien deze uitkeeringen, die zijn bestemd om de verwoeste woningen, kantoren en fabrieken te herbouwen, om de bedrijven aan nieuwe installaties te helpen en de voorraden aan te vullen om de huizen weer te meubileeren en in de kleding behoefte te voorzien, voor directe verbruiks-doeleinden zouden worden onttrokken.

Zware straffen

De regeering beschouwt de geldvernieuwing, waarvan ik U de procedure en bedoeling in enkele hoofdzaken heb geschetst, als een uiterst belangrijke taak en op grond daarvan acht zij zich gerechtigd tegen hen die bedoelingen trachten te doorkruisen, met groote gestrengheid op te treden; op overtredingen van de voorschriften zijn zware straffen

gesteld, zoowel van strafrechtelijken als van vermogensrechtelijken aard. Het is mij bekend, dat velen hopen slimmer te zijn dan de regeering en het is mij evenzeer bekend, van welke sluipwegen en manipulaties zij zich bedienen. Ik heb onlangs een anoniemen brief ontvangen van iemand, die mij - honend - bedankte voor de gelegenheid, die hij, terwijl de geldzuivering op zich liet wachten, meende te hebben gevonden om zijn zwarte geld in veiligheid te brengen, tegen deze lieden zeg ik: juicht niet te vroeg. Het zal U blijken, dat wij diverse verrassingen voor U in petto hebben, die voor u niet plezierig zullen zijn.

Het goedwillende deel van de bevolking roep ik toe: Laat U niet in met hen die in de afgelopen jaren ons volksleven hebben vergiftigd. Gaat niet in op aanbiedingen, die U zouden kunnen worden gedaan, doch helpt daarentegen de regeering het doel te bereiken, dat zij zich in het belang van het land heeft gesteld en met inzet van al haar krachten zal najagen.

Veel overleg vereischt

De geldvernieuwing is op komst. Ik heb U haar opzet en haar doel in groote lijnen geschetst. Wij staan aan den vooravond van een maatregel, die hier te lande nog nimmer is beproefd en die, naar ik hoop, in de toekomst nimmer zal behoeven te worden herhaald. Ik verheel mij niet, dat ons volk een week tegemoet gaat waarop het zich met groot overleg zal moeten voorbereiden en waarin zich ongetwijfeld nog tal van moeilijkheden zullen voor doen. Het belang, dat met het welslagen van de geldvernieuwing wordt gediend, is echter oneindig veel groter dan het ongemak, dat zij zal veroorzaken, gij hebt in de achter ons liggende jaren getoond, dat gij een oorlog en een oorlogseconomie hebt kunnen doorstaan. Toont thans, dat gij ertegen opgewassen zijt, om ook de pijn, die de geboorte van een vredes-economie met zich meebrengt, moedig te verdragen.

betreft: de levensgeschiedenis van Zuster Veronica (en gedeeltelijk Zuster Jozefanna en Melchiora)

aan: Zusters Angeline Hanegraaf, Toos Knijff, Blandine Delsing te Asten, tevens Mevrouw Tange-van Rijn te Maastricht

van: Cathy Nielissen (Canada) en Paul Theelen (Nederland)

Eindhoven, 25 maart 2021

Geachte Zusters,

Deze uitvoerige brief is bedoeld om u inzicht te geven in de beweegredenen om het leven van Zuster Veronica te proberen te doorgronden. Haar kleindochter Cathy Nielissen wil de geschiedenis kennen van haar eigen vader Joe Nielissen en haar grootmoeder J.H. Akkermans. In het recente verleden is beloofd dat ik de documenten betreffende Zuster Veronica zou mogen inzien. Toen bleken deze papieren zich niet in het archief maar in het bezit van Zuster Toos Knijff te bevinden. Cathy heeft enige tijd daarvoor klaarblijkelijk met Zuster Toos en Zuster Blandine gecorrespondeerd en dit schijnt de reden geweest te zijn dat de documenten zich niet in de daartoe bestemde mappen bevonden. We zouden kwaad kunnen denken en menen dat er voor de zusters belastende papieren bij zouden kunnen zitten.

In het verre Canada en zonder een gedegen kennis van het Nederlands is het zoekwerk gedoemd tot mislukken, zeker omdat alles verdraaid werd of ze regelrecht werd voorgelogen.

Daarin gaan we nu een einde maken.

Cathy heeft slechte ervaringen met zusterordes, zoals ze regelmatig schrijft:

So, being public about my grandmother is alright with me, but I am sure that the nuns may not understand that. To them it is probably something that should remain hidden.

It could be about the covid situation [namelijk het openbaar maken van Zuster Veronica's gegevens], but I think that is how these abbeys function and view the world. I tried to go to my local abbey here in Canada to find information about a relative of my mother's when I briefly looked at her family and tried to find information. The nun I spoke to and believed might be a relative, she just posed me with family questions I did not know the answer to yet. Years later after she passed I found out that the questions she asked me about my grandfather were true and that she was his relative. I always wondered why not be direct. I think they often omit or circle the truth because they believe that they are helping by protecting people from the truth that they think is harmful or difficult in some way.

I went to all Catholic schools and had many nuns as teachers over the years. I might have slanted view of them as not always the most realistic people. So I am very glad that you are the one in contact with them because I think you are much more diplomatic in your thinking about how they view the world.

Met die diplomatieke aanpak is het nu afgelopen.

Zoals u duidelijk zal zijn geworden had ze, Zuster Veronica, - voordat ze op jonge leeftijd bij de Missiezusters Franciscanessen te Asten intrad - een bewogen jeugd. Ze was de op één na jongste van dertien kinderen, van wie er één direct na de geboorte overleden is. Op zestienjarige leeftijd wordt ze door haar vader tot incest gedwongen en in 1928 - de precieze datum en geboorteplaats zullen wel altijd een raadsel blijven - wordt de baby geboren. Net als het voorgaande zijn er geen of opzettelijk verdraaide bronnen over de daarop volgende gebeurtenissen, maar we mogen aannemen dat het kind direct bij de jonge moeder is weggehaald en naar een ander gezin gebracht - ik kom hieronder daar nog uitgebreid op terug. Of het kind bij de ouders op de geboorteakte is opgevoed, lijkt ook al twijfelachtig, in ieder geval is het kind tot zijn volwassenheid in meerdere gezinnen geweest. Al met al een intens triest verhaal.

De door mij aangewezen vader is dus tevens grootvader, wat ook al uit meerdere DNA-onderzoeken is gebleken. Deze Jozef Akkermans leed - naar mijn psychologische amateurkennis - aan een antisociale persoonlijkheidsstoornis. In ieder geval zijn meerdere kinderen aantoonbaar "verwond". Hoe dan ook, het uit elkaar halen van moeder en kind was zeker door de vader afgedwongen. In de volgende vier jaar ongeveer moet Tinie, zoals de jonge moeder in het dagelijks leven genoemd werd, ongeveer geweten hebben wat er met haar kind gebeurde, zonder dat ze er invloed op uit kon oefenen.

Dan besluit ze bij de Missiezusters te Asten in te treden, eigenlijk niet zo ver van de verblijfplaats van het kind, te (Arcen en) Velden, ongeveer 35 km van Asten. Ze zal tot maart 1940 in Nederland verblijven en moet dus geweten of bevroed hebben wat haar zoon tot dan toe overkomen was. Tijdens de oorlogsperiode was er geen communicatie mogelijk, en haar moeder sterft in maart 1944 en de vader (de incestpleger dus) in 1946.

Daarna zou de erfenis afgehandeld moeten zijn, maar ik denk dat beide zusters - Veronica en Jozefanna - toen maar even "vergeten" zijn.

De Tweede Wereldoorlog heeft ook zijn sporen nagelaten. De pleegmoeder - ze staat als echte moeder dus op de geboorteakte - wordt ervan verdacht twee in de zeer nabije omgeving ondergedoken Joodse kinderen te hebben verraden en de derde -destijds- zuster-in-spe, zette haar nieuwe beroep, namelijk bordeelhoudster, gewoon voort voor SS-soldaten in Amsterdam...

Naspeuringen van Paul Theelen: Gereconstrueerde levensloop van Joe Nielissen

Al deze zaken waren in de uitgebreide familiekring Akkermans natuurlijk bekend, maar ruchtbaarheid werd daaraan niet gegeven. Zuster Veronica zal pas veel later vernomen hebben welke escapades er waren uitgehaald door eigen (broers? en) zusters tijdens haar missie in Belgisch Congo.

En dat brengt me bij het m.i. meest essentiële van de zaak. Als amateurpsycholoog denk ik dat de baby en alles eromheen het gehele verdere leven dag-in dag-uit door het hoofd van Zuster Veronica gespoekt heeft. Maar daarvan is verder niets te merken, zelf heb ik (tot nu toe) geen aanwijzing over het moederschap gevonden in de artikelen in de St. Antonius Bode. Ze weet het elke dag weg te drukken, zodat buitenstaanders, zoals haar medezusters, daarvan niets geweten hebben.

Hoe heeft zo iets in de twintigste eeuw nog kunnen plaats vinden? Het zusterschap en het zwijgen over haar kind in de familie hebben haar denken zo misvormd dat ze daarmee om heeft kunnen gaan, gezien de functies die ze bekleed heeft in de Missieorde.

Gaandeweg komen bij Cathy herinneringen boven over de gesprekken die haar vader - inmiddels dus getrouwd met een Canadese vrouw - heeft gehad met familieleden die ook naar Canada geëmigreerd waren. De precieze duiding was nog niet bekend, maar geleidelijk aan kwam en komt er orde in dit soort herinneringen over gebeurtenissen.

Het kind, hier Joe Nielissen genoemd, wordt door de oudste zus Akkermans en haar man opgegeven als hun eigen kind. Zowel Burgerlijke Stand van Arcen en Velden en de pastoor van Velden hebben hieraan moedwillig meegewerkt.

Maar klaarblijkelijk heeft hij een zeer groot deel van zijn jeugd elders - maar wel in de buurt, Vilgert te Velden, destijds wijk C - doorgebracht, maar voor korte tijd elke keer. Op zijn persoonsbewijs staat overigens maar één adres. Hij sliep tijdens de oorlog in een hooimijt, samen met één van de ondergedoken Joodse meisjes.

In verschillende episodes heeft Cathy me daarover geschreven. Elke keer rijzen mijn haren te berge. Hier enige herinneringen:

This part is simply what my father told me about his childhood that I have never found any proof of yet. He told me that he had a different mother who loved him very much. He lived somewhere and was cared for. He never went to school, he had tutors. Also, that he had a horse, a black Arabian stallion, named Max. His mother was young, pretty, with long blond curly hair. Something happened, she died. There was never a mention of any father. He said this is when he was sent away to live with the Nielissen/Akkermans family in Velden. He said he arrived with suitcases. They took everything away from him.

Regelrechte mishandeling was zijn deel!

There is something I should tell you about how badly my father was treated as a child. Before he passed when he first came out of the coma after the cardiac arrest. The doctors took endless tests. They told me that almost every bone in my father's body had been broken as a child. He was extremely abused. They wanted to speak to his mother, Maria Catharina Nielissen/Akkermans. They contacted her but she refused to come to the hospital. She also never came to his funeral.

After my father came out of the coma his memory was fractured, he only remembered bits and pieces. He told me stories of the abuse he went through, as a having to learn to read very fast. If she caught him ready she took the poker from the fire and cracked open his skull. Another time he carried fire wood into the house for her and she attacked him and broken his leg.

Unfortunately the stories of this were endless and the abuse was confirmed by the doctors.

My father told me that he himself helped to chose him name. He chose Jozef to remind himself of a most horrible man. I now think that horrible man was Hendrikus Josephus Akkermans. My father said he was like Stalin. What little I put together from this my father might have been 7 to 9 years of age when he went to live there, if his story was factual.

When my father was ill before he died, when he came out of the coma, he was speaking German to his one doctor. I have been told that in Limburg there is a real mixture of Dutch and German language, but I suspect he was speaking only German.

Also, my father told me that after the war a man came to retrieve him. A man that was his uncle. But Maria Catharina Akkermans/Nielissen would not let him go. Jacobus Hendrikus Nielissen said to let him go, but Maria Catharina was the head of the family and made all decisions. I have never been able to find a clue to who this man was, but it is possible he was from another country.

The only mention of Maria Anna Genders [de echtgenote van Jozef Akkermans en dus oma van Joe Nielissen] my father ever made is that she beat him, never treated him well.

My thoughts are that he was given away at birth to either a member of his biological father's family or someone they knew who wanted a child. It is possible that Henrikus Josephus Akkermans might have received money for my father.

I could be totally wrong, but I believe that my father being such a good and ethical person, so different from the Nielissen/Akkermans family that he grew up with came from somewhere. I hope that he was given to a loving woman for those first years of his life and that this is what gave him the basis for the person he was. It may be wishful thinking, but it is my hope that there is truth in this story he told me, as there turned out to be truth in all the other stories about his life that he told me.

Ook in Canada was er van familie enorme tegenwerking. Ik vermoed dat dat te maken om te voorkomen dat de vuile familiewas bij buitenstaanders bekend werd en dat de erfenisafhandeling waarschijnlijk volstrekt oneerlijk was afgehandeld. Want als het bestaan van Joe Nielissen als kind van Jozef Akkermans en zijn eigen dochter buiten de familie bekend was geweest, dan zou de erfenisverdeling heel anders verlopen zou zijn. Het feit dat Zuster Veronica ver weg was hielp hierbij.

It has made me go years back in my research and try to look at everything with a new eye. I started with my father's death and his obituary. But weeks later someone else had put another obituary in the newspaper for my father. I suspect it was the Nielissen/Akkermans family that lives here. A friend of my father's found it and brought it to us because he found it so strange and suspicious. It was the same obituary that we had put in with one addition, an address, 30 4th Avenue in Kingston Ontario. This is the address our family lived before we moved in 1974 to RR#6 Kingston, which was a lifestyle or hobby farm just outside of the city of Kingston.

I went to the land registry to find out who owned the property at 30 4th Avenue at that time and tried to find a connection between them and the Nielissen/Akkermans family but found none. But going back in time and thinking about it I thought of something new. The Nielissen/Akkermans family owned a general store just outside the other end of Kingston in the village of Westbrook. This store had the central post office for that area. What I believe they had done is told everyone in Netherlands and maybe my father's biological relatives that my father was living at 30 4th Avenue, all the while through the ownership of a post office put in to the central post office in Kingston a change of address for Josef Nielissen living at 30 4th Avenue to have all his mail forwarded to the post office at the Westbrook store and post office they owned.

At the time this happened my father's friend called the newspaper and all they would say is that it was a new person they hired and they did not let us talk to him. This continued, we never got to speak to the person who put this second obituary in.

I found out that even when they know longer owned that store/post office mail was been sent there that the Nielissen/Akkermans family were picking up themselves.

So it is possible that people in Europe that thought they were communicating with my father but were actually only communicating with the Nielissen/Akkermans family.

My father's mother, Zuster Veronica, may having been writing to my father believing he was getting the letters, all the while my father believed his mother had died, as was told to him by the Nielissen/Akkermans.

We lezen hier dus dat Cathy veronderstelt dat veel post vanuit Nederland onderschept is en dus verloren gegaan is. Zij neemt aan dat er wel degelijk correspondentie was tussen moeder en kind. Ten tijde van de tienerjaren - tijdens de oorlog dus - was dat onmogelijk, maar daarna en zeker na de terugkomst uit Belgisch Congo - wat in ongeveer 1953 moet zijn geweest - zou ze contact met hem gezocht kunnen hebben. Hij kon toen schrijven en zou - naar de huidige maatstaven zeker - contact met haar gehad kunnen hebben.

Opvallend is daarbij dat hij - toen hij meerderjarig werd, dus na zijn 21ste verjaardag - op eigen houtje naar Nieuw Zeeland is geëmigreerd, en daarbij zijn schepen in Nederland achter zich verbrand heeft. Dit nu lijkt op wat Zuster Veronica doet: als ze meerderjarig wordt meldt ze zich bij de Missiezusters in Asten en gaat na 10 jaar zusterschap naar de missie.

Tezelvertijd als hij zich in Nieuw Zeeland vestigt - en enkele jaren later naar Canada verhuist waar ondertussen de "ouders" zijn neergestreken - komt zuster Veronica terug naar Nederland. Het lijkt erop dat ze na maart 1940 elkaar nooit meer in levende lijve gezien kunnen hebben. Hebben ze elkaar bewust ontlopen?

I just got home and started looking at the documents [het bidprentje van Zuster Veronica] when I saw something on the second document, my grandmother's nickname, Tinie. This was the first time I have seen confirmation of it. Not one of the Akkermans would confirm that name.

I am not sure if I told you this or not.

When I was a teenager my father was told by the Nielissen/Akkermans family that "Tinie" had died. I remember my father going off on his own crying. This does mean as I suspected that they told him his mother was dead when she wasn't. It was years later that my father told me that he had been searching for his biological family and asking the Nielissen/Akkermans family about his real father.

De gehele familiegeschiedenis van het uitgebreide gezin Akkermans is één aaneenschakeling van leugens en bedrog, van seksueel en lichamelijk misbruik door de eigen familieleden. Het is nu tijd om alle feiten boven water te krijgen en verantwoording af te leggen voor het aangedane leed aan moeder en kind, zodat de nabestaanden die de waarheid willen weten, zich met de informatie kunnen verzoenen.

Daarom roep ik hiermee de Missiezusters Franciscanessen te Asten op om onverwijld alle papieren, ook die zich in het archief St Agatha te Cuijk bevinden, in te laten zien en kopiëren. Hoe en wanneer laat ik aan de zusters over.

Paul Theelen te Eindhoven, 25 maart 2021

voorgelegd en goedgekeurd door Cathy Nielissen te Kingston, Canada